

ÎNCHEIERE

27 martie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Oleg Sternioală
Nicolae Craiu
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Das-Comerț”, reprezentată de avocatul Mircea Patrachi,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Das-Comerț” împotriva Biroului Vamal Centru cu privire la anularea actelor de inspecție, obligarea pârâtului de a restitui sumele încasate suplimentar, încasarea cheltuielilor de asistență juridică,

împotriva deciziei din 31 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă:

La 16 iunie 2017 SRL „Das-Comerț”, reprezentată de avocatul Mircea Patrachi, a depus cerere de chemare în judecată împotriva Biroului Vamal Centru solicitând anularea actelor de inspecție aferente declarațiilor vamale DV 2080 I 9970, DV 2080 I 9974, DV 2080 I 9979 din 18 aprilie 2017 cu anularea declarațiilor vamale în varianta modificată și menținerea celor în varianta inițială; obligarea Biroului Vamal Centru să restituie SRL „Das-Comerț” sumele încasate suplimentar în mărime de 78400 de lei; obligarea Biroului Vamal Centru să restituie SRL „Das-Comerț” suma de 10194 de lei cu titlu de cheltuieli pentru asistență juridică.

În motivarea cererii de chemare în judecată s-a invocat că esența încălcării drepturilor părții reclamante constau în faptul că la 18 aprilie 2017 aceasta a efectuat importuri de marfă (haine și încălțăminte în asortiment) conform declarațiilor vamale DV 2080 I 9970, DV 2080 I 9974, DV 2080 I 9979, iar pârâtul a dispus ilegal majorarea valorii în vamă a mărfurilor respective, obligând SRL „Das-Comerț” să achite suplimentar suma de 78400 de lei cu titlu de drepturi de import, prin ce i s-a cauzat un prejudiciu material. În acest sens, reclamanta a considerat că valoarea în vamă calculată este una corectă, deoarece s-a efectuat în baza metodei 1, adică în baza prețului efectiv plătit conform prevederilor art. 11 alin. (1) din Legea nr. 1380 cu privire la tariful vamal.

Din analiza borderourilor documentelor anexate la declarațiile vamale se atestă că reclamanta a anexat: contractul de vânzare-cumpărare, scrisoarea de trăsură internațională, factură comercială (invoice), declarația vamală a țării de export, devizul de cheltuieli de transport, lista încărcăturii (parcking list). Astfel, în pofida

faptului prezentării unui număr de documente mai mare decât cel minim solicitat, este neclar care a fost motivul majorării de către pârât a valorii în vamă a mărfurilor.

SRL „Das-Comerț” a subliniat că pârâtul nu a anexat nicio probă care ar confirma faptul că a aplicat prevederile art. 11 alin. (4) din Legea nr. 1380 cu privire la tariful vamal, prin care s-a folosit în mod abuziv și ilegal de drepturile prevăzute de legislația privind majorarea valorii în vamă a mărfii.

În vederea respectării procedurii prealabile prevăzută de art. 288, 289 Cod vamal, art. 14, 16, 17 din Legea contenciosului administrativ, reclamanta a depus contestație la 28 aprilie 2017. Prin răspunsul Serviciului Vamal nr. 28/11-6511 din 18 mai 2017 contestația a fost respinsă.

La 21 iulie 2017 SRL „Das-Comerț”, reprezentată de avocatul Mircea Patrachi, a depus cerere de chemare în judecată împotriva Biroului Vamal Centru solicitând anularea actelor de inspecție aferente declarațiilor vamale DV 2070 I 40266, DV 2070 I 40276, DV 2070 I 40276, DV 2070 I 40288, DV 2070 I 13517, DV 2070 I 13506 cu anularea declarațiilor vamale în varianta modificată și menținerea celor în varianta inițială; obligarea Biroului Vamal Centru să restituie SRL „Das-Comerț” sumele încasate suplimentar în mărime de 65800 de lei.

În motivarea acțiunii s-a menționat că esența încălcării drepturilor părții reclamante constau în faptul că la 15 mai 2017 și 23 mai 2017 aceasta a efectuat importuri de marfă (haine și încălțăminte în asortiment) conform declarațiilor vamale DV 2070 I 40266, DV 2070 I 40276, DV 2070 I 40276, DV 2070 I 40288, DV 2070 I 13517, DV 2070 I 13506, iar pârâtul a dispus ilegal majorarea valorii în vamă a mărfurilor respective, obligând reclamantul să achite suplimentar suma de 65800 de lei cu titlu de drepturi de import, prin ce i s-a cauzat un prejudiciu material. În acest sens, reclamanta a considerat că valoarea în vamă calculată este una corectă, deoarece s-a efectuat în baza metodei 1, adică în baza prețului efectiv plătit așa cum prevede art. 11 alin. (1) din Legea nr. 1380 cu privire la tariful vamal. Din analiza borderourilor documentelor anexate la declarațiile vamale se atestă că reclamanta a anexat: contractul de vânzare-cumpărare, scrisoarea de trăsură internațională, factură comercială (invoice), declarația vamală a țării de export, devizul de cheltuieli de transport, lista încărcăturii (parcking list). Astfel, în pofida faptului prezentării unui număr de documente mai mare decât cel minim solicitat, este neclar care a fost motivul majorării de către pârât a valorii în vamă a mărfurilor.

SRL „Das-Comerț” a subliniat că pârâtul nu a anexat nicio probă care ar confirma faptul că a aplicat prevederile art. 11 alin. (4) din Legea nr. 1380, prin care s-a folosit în mod abuziv și ilegal de drepturile prevăzute de legislația privind majorarea valorii în vamă a mărfii. În vederea respectării procedurii prealabile prevăzută de art. 288, 289 Cod vamal, art. 14, 16, 17 din Legea contenciosului administrativ, reclamanta a depus contestație la 24 mai 2017 și la 29 mai 2017. Prin răspunsul Serviciului Vamal nr. 8191 și 8189 din 21 iunie 2017 contestațiile au fost respinse.

La 03 octombrie 2017 SRL „Das-Comerț”, reprezentată de avocatul Mircea Patrachi, a depus cerere de chemare în judecată, concretizată ulterior (f.d. 191, vol. I), împotriva Biroului Vamal Centru solicitând anularea actelor de inspecție aferente declarațiilor vamale DV 2080 I 22898, DV 2080 I 22892, DV 2080 I 22895, DV 2080 I 22894 din 14 august 2017 cu anularea declarațiilor vamale în varianta modificată și menținerea celor în varianta inițială; obligarea Biroului Vamal Centru

să restituie SRL „Das-Comerț” sumele încasate suplimentar în mărime de 80134,68 de lei.

În susținerea acțiunii s-a indicat că esența încălcării drepturilor reclamantei constă în faptul că la 14 august 2017 aceasta a efectuat importuri de marfă (haine și încălțăminte în asortiment) conform declarațiilor vamale DV 2080 I 22898, DV 2080 I 22892, DV 2080 I 22895, DV 2080 I 22894, iar pârâtul a dispus ilegal majorarea valorii în vamă a mărfurilor respective, obligând reclamanta să achite suplimentar suma de 80134,68 de lei cu titlu de drepturi de import, prin ce i s-a cauzat un prejudiciu material. În acest sens, reclamanta a considerat că valoarea în vamă calculată este una corectă, deoarece s-a efectuat în baza metodei 1, adică în baza prețului efectiv plătit așa cum prevede art. 11 alin. (1) din Legea nr. 1380 cu privire la tariful vamal. Din analiza borderourilor documentelor anexate la declarațiile vamale se atestă că reclamanta a anexat: contractul de vânzare-cumpărare, scrisoarea de trăsură internațională, factură comercială (invoice), declarația vamală a țării de export, devizul de cheltuieli de transport, lista încărcăturii (parking list). Astfel, în pofida faptului prezentării unui număr de documente mai mare decât cel minim solicitat, este neclar care a fost motivul majorării de către pârât a valorii în vamă a mărfurilor. SRL „Das-Comerț” a subliniat că pârâtul nu a anexat nicio probă care ar confirma faptul că a aplicat prevederile art. 11 alin. (4) din Legea nr. 1380, prin care s-a folosit în mod abuziv și ilegal de drepturile prevăzute de legislația privind majorarea valorii în vamă a mărfii. În vederea respectării procedurii prealabile prevăzută de art. 288, 289 Cod vamal, art. 14, 16, 17 din Legea contenciosului administrativ, reclamanta a depus contestație la 21 august 2017. Prin răspunsul Serviciului Vamal nr. 28/11-11866 din 15 septembrie 2017 contestația a fost respinsă.

La 16 octombrie 2017 SRL „Das-Comerț”, reprezentată de avocatul Mircea Patrachi, a depus cerere de chemare în judecată împotriva Biroului Vamal Centru solicitând anularea actelor de inspecție aferente declarațiilor vamale DV 2080 I 26820, DV 2080 I 26822, DV 2080 I 26824, DV 2080 I 26825, DV 2080 I 26826 din 19 septembrie 2017, precum și celor aferente DV 2080 I 27649, DV 2080 I 27651, DV 2080 I 27657, DV 2080 I 27659, DV 2080 I 27660 din 26 septembrie 2017 cu anularea declarațiilor vamale în varianta modificată și menținerea celor în varianta inițială; obligarea Biroului Vamal Centru să restituie SRL „Das-Comerț” sumele încasate suplimentar în mărime de 168442,91 de lei.

În motivarea cererii de chemare în judecată s-a menționat că esența încălcării drepturilor reclamantei constă în faptul că la 19 septembrie 2017 aceasta a efectuat importuri de marfă (haine și încălțăminte în asortiment) conform declarațiilor vamale DV 2080 I 26820, DV 2080 I 26825, DV 2080 I 26826, DV 2080 I 26824, DV 2080 I 26822, iar pârâtul a dispus ilegal majorarea valorii în vamă a mărfurilor respective, obligând reclamanta să achite suplimentar suma de 101568,93 de lei cu titlu de drepturi de import, prin ce i s-a cauzat un prejudiciu material. La 26 septembrie 2017 reclamanta a efectuat importuri de marfă (haine și încălțăminte în asortiment) conform declarațiilor vamale DV 2080 I 27649, DV 2080 I 27651, DV 2080 I 27657, DV 2080 I 27659, DV 2080 I 27660, iar pârâtul a dispus ilegal majorarea valorii în vamă a mărfurilor respective, obligând reclamantul să achite suplimentar suma de 66873,98 de lei cu titlu de drepturi de import, prin ce i s-a cauzat un prejudiciu material.

În acest sens, reclamanta a considerat că valoarea în vamă calculată este una corectă, deoarece s-a efectuat în baza metodei 1, adică în baza prețului efectiv plătit așa cum prevede art. 11 alin. (1) din Legea nr. 1380 cu privire la tariful vamal. Din analiza borderourilor documentelor anexate la declarațiile vamale se atestă că reclamanta a anexat: contractul de vânzare-cumpărare, scrisoarea de trăsură internațională, factură comercială (invoice), declarația vamală a țării de export, devizul de cheltuieli de transport, lista încărcăturii (parking list). Astfel, în pofida faptului prezentării unui număr de documente mai mare decât cel minim solicitat, este neclar care a fost motivul majorării de către pârât a valorii în vamă a mărfurilor.

SRL „Das-Comerț” a subliniat că pârâtul nu a anexat nicio probă care ar confirma faptul că a aplicat prevederile art. 11 alin. (4) din Legea nr. 1380, prin care s-a folosit în mod abuziv și ilegal de drepturile prevăzute de legislația privind majorarea valorii în vamă a mărfii.

La 14 decembrie 2017 SRL „Das-Comerț”, reprezentată de avocatul Mircea Patrachi, a depus cerere de chemare în judecată împotriva Biroului Vamal Centru solicitând anularea actelor de inspecție aferente declarațiilor vamale DV 2080 I 33351, DV 2080 I 33358, DV 2080 I 33361 din 07 noiembrie 2017 cu anularea declarațiilor vamale în varianta modificată și menținerea celor în varianta inițială; obligarea Biroului Vamal Centru să restituie SRL „Das-Comerț” sumele încasate suplimentar în mărime de 50932,47 de lei.

În motivarea cererii de chemare în judecată s-a invocat că esența încălcării drepturilor părții reclamante constă în faptul că la 07 noiembrie 2017 aceasta a efectuat importuri de marfă (haine și încălțăminte în asortiment) conform declarațiilor vamale DV 2080 I 33351, DV 2080 I 33358, DV 2080 I 33361, iar pârâtul a dispus ilegal majorarea valorii în vamă a mărfurilor respective, obligând reclamanta să achite suplimentar suma de 50932,47 de lei cu titlu de drepturi de import, prin ce i s-a cauzat un prejudiciu material. În acest sens, reclamanta a considerat că valoarea în vamă calculată este una corectă, deoarece s-a efectuat în baza metodei 1, adică în baza prețului efectiv plătit așa cum prevede art. 11 alin. (1) din Legea nr. 1380 cu privire la tariful vamal. Din analiza borderourilor documentelor anexate la declarațiile vamale se atestă că reclamanta a anexat: contractul de vânzare-cumpărare, scrisoarea de trăsură internațională, factură comercială (invoice), declarația vamală a țării de export, devizul de cheltuieli de transport, lista încărcăturii (parking list). Astfel, în pofida faptului prezentării unui număr de documente mai mare decât cel minim solicitat, este neclar care a fost motivul majorării de către pârât a valorii în vamă a mărfurilor.

SRL „Das-Comerț” a subliniat că pârâtul nu a anexat nicio probă care ar confirma faptul că a aplicat prevederile art. 11 alin. (4) din Legea nr. 1380, prin care s-a folosit în mod abuziv și ilegal de drepturile prevăzute de legislația privind majorarea valorii în vamă a mărfii. În vederea respectării procedurii prelabile prevăzută de art. 288, 289 Cod vamal, art. 14, 16, 17 din Legea contenciosului administrativ, reclamanta a depus contestație la 14 noiembrie 2017. Prin răspunsul Serviciului vamal nr. 28/11-15616 din 01 decembrie 2017 contestația a fost respinsă.

Prin încheierea din 31 ianuarie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Central s-au conexasă într-un singur proces cauzele civile menționate mai sus.

Prin hotărârea din 23 mai 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Central s-a respins cererea de chemare în judecată depusă de SRL „Das-Comerț” împotriva

Biroului Vamal Centru cu privire la anularea actelor de inspecție, obligarea pârâtului de a restitui sumele încasate suplimentar, încasarea cheltuielilor de asistență juridică.

Prin decizia din 31 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul declarat de SRL „Das-Comerț” și a fost menținută hotărârea din 23 mai 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Central.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a reținut că soluția adoptată de prima instanță este întemeiată și pasibilă de a fi menținută, întrucât instanța de fond a aplicat corect normele legale pertinente speței care reglementează modul de declarare a valorii în vamă a mărfurilor.

În contextul dat, instanța de apel a susținut că conform actelor de inspecție contestate, Biroul Vamal Centru a concluzionat că datele din documentele prezentate de către SRL „Das-Comerț” sunt contradictorii și există discrepanță între prețul declarat și valoarea mărfurilor identice anterior importate în temeiul pct. 29 și pct. 34 din Regulamentul privind modul de declarare a valorii în vamă a mărfii introduse pe teritoriul Republicii Moldova, aprobat prin Hotărârea Guvernului RM nr. 974 din 15 august 2016.

Drept urmare, instanța de apel a precizat că Biroul Vamal Chișinău just a aplicat la caz metoda pentru determinarea valorii în vamă a mărfii – metoda de rezervă nr. 6, fapt ce se constată netemeinicia acțiunii depuse de SRL „Das-Comerț”.

La 30 ianuarie 2019 SRL „Das-Comerț”, reprezentată de avocatul Mircea Patrachi, a declarat recurs împotriva deciziei din 31 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău solicitând admiterea cererii de recurs, casarea hotărârilor judecătorești, cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului s-a indicat că decizia contestată este neîntemeiată și pasibilă de a fi casată, întrucât instanța de apel la examinarea cauzei nu a aplicat legea care trebuia a fi aplicată și nu a dat un răspuns apelantului privind argumentul sarcinii probațiunii puse pe seama intimatului. Instanța de judecată greșit a apreciat că nu pot fi puse la îndoială dubiile organului vamal în ceea ce privește datele oferite de declarant la importul mărfurilor.

În conformitate cu prevederile art. 434 alin.(1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Decizia instanței de apel a fost adoptată la 31 octombrie 2018 și a fost expediată în adresa participanților la proces la 20 noiembrie 2018, conform scrisorii de însoțire (f.d. 36, vol. VI), însă lipsesc date despre recepționarea actului de dispoziție contestat.

Astfel, Completul consideră că recursul declarat de SRL „Das-Comerț”, reprezentată de avocatul Mircea Patrachi, la 30 ianuarie 2019, este în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de SRL „Das-Comerț”, reprezentată de avocatul Mircea Patrachi, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În temeiul prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de SRL „Das-Comerț”, reprezentată de avocatul Mircea Patrachi, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurenteii cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestată.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă faptul că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de SRL „Das-Comerț”, reprezentată de avocatul Mircea Patrachi.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de SRL „Das-Comerț”, reprezentată de avocatul Mircea Patrachi, împotriva deciziei din 31 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Oleg Sternioală

Judecătorii

Nicolae Craiu

Victor Burduh